VNOROVY

KAMARÁD

Kristus nás má rád

osmé číslo *srpen 2006* *zdarma*

SEDM SVÁTOSTÍ CÍRKVE VII.

Svátost kněžství

Kristus si vyvolil apoštoly a dal jim účast na svém poslání a na svojí pravomoci. Vyvýšen po pravici Otce neopouští své „stádce“, ale ustavičně je chrání skrze svaté apoštoly a dodnes je směřuje pod vedením týchž pastýřů, kteří nyní konají jeho dílo.

Kristus tedy ustanovuje některé za apoštoly a jiné za pastýře. Nadále působí prostřednictvím biskupů. Protože svátost kněžství je svátostí apoštolské služby, je vyhrazeno biskupům, jako nástupcům apoštolů, aby předávali "tento dar Ducha", "výhonek apoštolské setby". Právoplatně svěcení biskupové, kteří jsou v linii apoštolské posloupnosti, udělují platně tři stupně svátosti Kněžství.

Kdo může přijmout tuto svátost? Posvátné svěcení platně přijímá výlučně pokřtěný muž. Pán Ježíš vyvolil muže, aby vytvořili sbor dvanácti apoštolů, a apoštolové udělali totéž, když si vybírali spolupracovníky, kteří měli nastoupit do jejich služby.

Sbor biskupů, s nimiž jsou presbyterové (kněží) spojeni v kněžství, zpřítomňuje a aktualizuje sbor Dvanácti až do Kristova návratu. Církev si je vědoma závaznosti této volby, kterou vykonal sám Pán. Proto není možné svěcení žen.

Nikdo nemá právo dostat svátost kněžství. Nikdo si totiž nemůže přivlastnit tento úřad. K němu je člověk povolán Bohem. Kdo si myslí, že poznává znamení Božího volání k posvátné službě, musí vlastní touhu pokorně podřídit autoritě církve, neboť odpovědnost a právo povolat někoho k přijetí svěcení, spadá do její pravomoci.

Jako každou milost, i tuto svátost lze přijímat jen jako nezasloužený dar. Všichni posvěcení služebníci latinské církve, s výjimkou trvalých jáhnů, jsou vybíráni z věřících mužů, kteří jsou svobodní a mají úmysl zachovávat celibát "pro nebeské království". Jsou povoláni, aby se zasvětili Pánu a "jeho věcem" s nerozděleným srdcem, a tak se zcela dávají Bohu a lidem. Celibát je znamením tohoto nového života, pro který je služebník církve posvěcen; když jej přijímá s radostným srdcem, hlásá skvělým způsobem Boží království. Ve východních církvích je už po staletí v platnosti rozdílná praxe: zatímco biskupové jsou vybíráni jedině z těch, kteří žijí v celibátu, na jáhny a kněze mohou být svěceni ženatí mužové. Jak na východě, tak na západě se však nemohou oženit ti, kteří již přijali svátost Kněžství.

Světci měsíce
Mariam Baouardová
(25. srpen)

„Nemohu nic, nejsem nic, ale doufám v Boží milosrdenství.“ To bylo heslo Mariam Baouardové, kterou papež Jan Pavel II. blahořečil 13.listopadu 1983. Papež při blahořečení poukázal na význam mladé karmelitky pro ekumenismus, pro smíření mezi Araby, židy a muslimy a pro mír v jejich vlastech.

Mariam Baouardová se narodila 5.ledna 1846 v Abellinu v Palestině. Ve dvou letech osiřela. Později vstoupila ve Francii, kde pracovala jako pomocnice v domácnosti, k sestrám sv. Josefa. Byla však odtud zase propuštěna, když se u ní objevily stavy vytržení a nakonec i stigmata. S potížemi pak dosáhla dívka přijetí na Karmel v Pau ve Francii. Roku 1871 složila sliby na Karmelu v Mangalore v Indii. Avšak i odtud byla Mariam poslána roku 1875 pro mimořádné zážitky pryč. V Betlémě, později spolu s jinými sestrami, založila Karmel.

Jednoho dne během výstavby kláštera, když nesla vodu, se zhroutila a způsobila si ránu, která se infikovala. Mladá řeholnice zranění podlehla 25. srpna 1878. Mariam Baouardová přijala řeholní jméno Marie od ukřižovaného Ježíše.

Marcel Kandia
(31. srpen)

Životopis Dr. Marcela Kandii patří k mimořádným. Narodil se 27.7.1916 v Portici u Milána v Itálii jako syn průmyslníka. Zprvu pracoval v otcově firmě v Miláně, později podnik sám převzal. Při obchodních cestách, které ho vedly i do zemí „třetího světa“, spatřil Kandia na četných místech velkou bídu. Proto založil v Itálii ústav na podporu misií a kromě toho stále podporoval a financoval moderní projekty v zemích, které potřebovaly pomoc. Koncem čtyřicátých let poznal Kandia misionáře, s nímž společně naplánoval nemocnici v brazilské oblasti ústí Amazonky – a také ji uskutečnil. Kandia celou stavbu financoval. Pak roku 1965 nastal velký obrat, když Dr. Marcel Kandia prodal všechno své jmění a odešel sám na severovýchod Brazílie, kde se od té doby staral o malomocné a chudé. Kandiova filozofie zněla : „Nestačí vystavit šek. Musím se nasadit osobně.“ Kandia zřídil sociální stanici a náboženské společenství, v němž kněží a sestry žili společně s malomocnými. Organizoval zařízení a školy pro invalidy, zajatce, ošetřovatele nemocných a zanedbané mladistvé. Všechna tato zařízení existují do dnešního dne díky nadaci, kterou Marcel Kandia před svou smrtí založil. Kandia zemřel 31.srpna 1983 ve své vlasti v Miláně. Už o osm let později byl roku 1991 zahájen proces blahořečení.

PRO CHYTRÉ HLAVY

Milá kamarádko,
milý kamaráde!

Pomalu, ale jistě, se k nám přikradl měsíc srpen. Ať chceme nebo ne, prázdniny se překulily do své druhé půle. Počasí nám však stále přeje, a tak si můžeme užívat prázdnin. I když se nám zdá, že prázdniny budou trvat ještě dlouho a nepřipouštíme si jejich konec, čas se však nedá zastavit. Znovu nastoupíme do školy s novým elánem a novou energií. Existuje ale škola, která skončí až na konci našeho života. Není hodnocená podle známek a vědomostí, ale podle snahy a dobrých skutků. Po úspěšném dokončení této školy následují nejlepší prázdniny, které zažijete. Proto se snažte nejen ve školním roce, ale i o prázdninách. Kdybyste si přece jen nevěděli rady, je připraven učitel, který je k dispozici 24 hodin denně 7 dní v týdnu - Ježíš. Nebojme se a využijme jeho pomoci!

Jarin

1. Lať je dlouhá 3,2 m. Kolikrát musí stolař řezat, aby z ní nařezal kusy dlouhé 80 cm?

2. Chlapci hrají kuličky. Jeden praví druhému: „Dej mi jednu kuličku a budeme mít stejně.“ „To raději ty mi dej čtyři a budu mít dvakrát tolik, co ty.“ Kolik měl každý kuliček?

3. Rybníček zarůstá vodními rostlinami. Každým dnem se plocha povlaku zdvojnásobí. Celý rybníček se pokryje za dvacet dní. Za kolik dní se pokryje polovina?

4. Ve vysokém mrakodrapu v pětačtyřicátém poschodí bydlel trpaslík. Denně ho bylo vídat jet výtahem do dvacátého poschodí, kde vystoupil a šel dál čtvrt hodiny pěšky po schodech. Proč to dělal?

5. Zkoušeli jste už napsat číslo čtrnáct pěti stejnými číslicemi?

6. Libovolný počet znamének + vepište mezi číslice + 1 2 3 4 5 6 7 tak, aby součet byl 100.

7. Uděláš třemi zápalkami tři křížky, aniž bys zápalky rozpůlil?

Březová 2006
(tábor viděný dětskýma očima jedné z vedoucích)

Je sobotní ráno, 8.7.2006. Nasazuji úsměv číslo 6 a s batohem na zádech mířím na Kopanice. Tam už je vše sbaleno a co jsme zapomněly, to prostě mít nebudeme. Naše silná sestava, tedy skupina nás vedoucích, pak nastupuje s dětmi do vlaku směr Uherský Brod. Poslední pac a pusu a vyrážíme osvobodit tajuplnou zemi draků, bájný Veyer. V Brodě strávíme příjemné dvě hodiny v „Delfínu“ a čas zbude i na prohlídku města a seznámení s posilou týmu vedoucích, Janou. Pak už usedáme do autobusu a po strastiplné cestě přijíždíme do Březové. Tam nás už čekají Maruška a Slávka a nedlouho po nás přijíždí i zavazadla. Po svačině a ubytování se dovídáme tajemnou dračí legendu. Náš cíl je jasný. Stát se novými dračími dětmi, zachránit Veyer.

V neděli po mši svaté a výtečném obědě proběhlo rozdělování do kmenů. Přiznám se, že my vedoucí jsme jen žasly nad obratností a důvtipem našich svěřenkyň. Každý kmen si pak vyrobil své náramky, připravil veselou scénku pro pobavení ostatních a na druhý den nabatikoval šátky. V pondělí mezi nás přijel otec Martin a zúčastnil se s námi úterního dobrodružného výstupu na Lopeník. Sáhli jsme si téměř na dno svých sil, jenže to zdaleka nebylo všechno, co se na nás ten večer a tu noc chystalo. Po krásné mši svaté nás čekalo na faře překvapení. Odjela nám Slávka, ale nechala za sebe prapodivnou náhradu. Jendu Komínka a Jirku Zýbala… Nicméně, po večeři jsme se umyly a šly spát. V jednu hodinu nás probudil „Osud“ a v jeho doprovodu jsme se vydaly hledat tajuplný lék. Po tak náročném dnu jsme ve středu odpočívaly při debatních skupinkách a odpoledních tvořivých dílnách. Večer se farou ozývaly fanfáry, neboť odborná porota zvolila Miss Veyer 2006. Ve čtvrtek dopoledne nás čekal těžký úkol. Najít bránu do dračí země. Po zvládnutí zapeklitých úkolů se nám to podařilo, a tak jsme už v pátek mohly do Veyeru vstoupit a těšit se z odměn, které jsme našly ukryté v dračích vejcích. Slavnostní opékání špekáčků jsme z technických důvodů měly už ve čtvrtek, ale i tak jsme v pátek obdržely diplomy a zahrály si veselé hry. Městečko Palermo?!

Jménem všech vedoucích děkuji dětem za pomoc a téměř perfektní průběh sobotního balení i cesty domů!!! Velký dík patří zdravotnici Marušce, kuchařkám, hlavní vedoucí Janě, obětavým rodičům a všem, kteří se za nás modlili. Díky.

Řešení PRO CHYTRÉ HLAVY :

1. Jen třikrát.
2. První měl 14 kuliček, druhý 16 kuliček.
3. Za devatenáct dní.
4. Dosáhl jen na knoflík do dvacátého poschodí.
5. 11 + 1 + 1 + 1 = 14
6. 1 + 2 + 34 + 56 + 7 = 100
   1 + 23 + 4 + 5 + 67 = 100
7. Vezmi do ruky tři zápalky a opiš s nimi ve vzduchu tři křížky.

Na tomto čísle spolupracovali :
Eva Všetulová, Luděk Machynka, Jan Cibulka a Martin Motyčka
Určeno jen pro vnitřní potřebu farnosti Vnorovy.